

AU PAIR - AU, AU... - I.

Stá™eda, 27 leden 2010

Tak, a nedostala jsem se na vysokou, jsem nahraná. Tak a rozešle se se mnou má j kluk, to je konec světa, uš nikoho nepotkám. Tak a co bude dál, život je v troskách. Je mi už osmnáct, nemám kluka, nemám š kolu, nevím co dál. Tak a je konec léta, konec tepla, konec ušívání si a cestování, tak a sranda končí, tak a.... začíná opravdový život.

Proš nejeďte do zahraničí? Řekla teta, jako bych měla celý život před sebou, jako by se mi otvíraly no by dálky volaly, jako bych byla naprosto svobodná, bez závazků a starostí, jako bych byla pořád mladá a zdravá... Řekla mi předpovědi, že jsem!!! "Naučíš se jazyk, a peníze nejsou problém, protože já ti dá agenturu rovnou v Anglii, nemusíš platit poplatek tím českým pobočkám". Pamatuju si, jak jsem o tom předem šlela a řekla před tím na kole, a jediný co mě před divokým šlapáním do pedálů napadlo bylo, že budu umět anglicky, tak už nebudu omezená na výběr dalších kluka jen v české mluvících vodách, a že pojedu u angličtinu do Afriky. Takže jsem poslala fax rovnou do Anglie a brzo následoval telefonát, kde mi paní pomalu vysloví jméno jakési vesnice u Londýna, kam se mám dostavit. Napsala jsem si to tak, jak jsem to slyšela. Pak poslala fax s obecnou smlouvou, se shrnutím mých práv a povinností. Měla jsem dostávat 35 liber týdně, dlat lehké domácí práce typu uklízet, poklidit, ohřát jídlo a hlídat děti, to všechno tak šest až osm hodin šest dní v týdnu. Po předchozí domluvě pak k tomu veškeré hlídání. Jeden den volna celý. Nárok mám také na soukromí ve vlastním pokoji, na mas chodit dvakrát týdně odpoledne do školy, kterou mi rodina ukáže. Smlouvu jsem brala vážně, lístek si na autobus koupila, a vyzbrojená pouze napsaným zvukem, za kterým se skrývá název vesnice severně od Londýna a dalších zvukem, za kterým se prý skrývá nádraží v Londýně, ze kterého se tam dostanu, jsem vyrazila. Anglickou opravdu neuměla, ale prý stačí základy... základy, to předtím letech musím mít! Jen se nestydět. Před dopředu se každopádně vyplatí. Už v autobuse jsem splasila Angličana, který mi ty dva zvuky předepsal do písmen, a který mě osobně dotáhl až na dotyčné nádraží a koupil mi lístek. A jednoduše odkvačil s další ztracenou mladou českou dušičkou, která hledala spoj do neznáma. Seděla jsem ve vlaku, který míjel podivnou krajinu a podivné domy, těch cihel na mě bylo předtím; a měla jsem pocit, že Anglie vypadá jak jedna stará cihlová továrna za druhou. Měla jsem cihly spojené se starými budovami, takže ty domy na mě působily stejně nehezky jako takové otlučené staré opuštěné české nádraží. Fuj! Do toho podzim, sychravo, smog, š. Ale třeba jako m ani v nejméně nebylo, jízda do neznáma je fascinující, a v cizině a sám, člověk konečně cítí, že je, protože neví, co bude za hodinu, tak na to nemyslí a vnímá jen tu předtím, te a tady, naplno cítí, jak mu v žilách koluje krev a opravdu dýchá. Řekla jsem, řekla, zastávky byly dost krátké, takže když jsem zahlédla to svoje místo, měla jsem se z vlaku dostat. No a pak jsem prostě seděla a šekala na svojí anglickou lady a její jedno baby, asi dvouleté. Předtím; la. Měla hlavu plnou černých copánků, sahala mi do předky hrudníku, ale měla širokou tvář kmenové jizvy. Odvezla mě starým autem, kde seděla malá černá holčička s vlásky zapletenými do tykadýlek. Paní byla předtelská, a já šastná, že mám tolik obdivovanou Afriku na dosah. Nějakou dobu jsme jely a zastavily u podivných malých paneláček, samozřejmě z cihel, někde na periferii. Vedla mě do malého bytu a za papundeklem, oddávujícím chodbu a zbytek prostoru, ukázala do kouta, kde byla matrace a hračky malé holčičky a postel pro mě. Nábytek sestával jen z pár políček. Pak byl v bytě kuchyňský kout, obývací = ložnice té lady, a koupelna. Paní mě do ní dostala a ukázala, co všechno v koupelně nefunguje, že si mám jen napustit lavor a mýt se v lavoru. Pak prohlásila, že mi bude platit 30 liber. Po zjištění, že nemám vlastní pokoj, mi i tak další nepříjemná skutečnost předpovědi, že realita se neshoduje se smlouvou. Paní pokrčila rameny, ale žádné napětí naštívě nevzniklo. Prý to asi agentura zmotala, a že tam zavolá, že se to vyřeší... Anděla (pokračování předtím; t)